

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE zestiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 11 januari 2005 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not.nr. 66.70.705/98/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

„ arbeider, geboren te op
wonende te ;

Verdacht van :

Te vanaf 29 juli 1998 (stuk 2) tot en met datum der dagvaarding: **16 NOVEMBER 2004**

- A. - bij inbreuk op de art. 64 eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)
- bij inbreuk op de artikelen 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door het niet naleven van de voorschriften bepaald in de verkavelingsvergunning

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 146 al. 1-1° en -7°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werken, handelingen of wijzigingen die in een inbreuk zijn op de bouw- en verkavelingsvergunningen die zijn verleend krachtens het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben, met name door het niet naleven van de verkavelingsvergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen d.d. 29 juni 1982 dat bepaalt: “De percelen zijn bestemd voor de oprichting van een alleenstaande constructie van het type “weekendverblijf”, chalet, mobilhome, caravan en gelijkaardige constructies, geschikt voor het tijdelijk intermitterend verblijf van een gezin.” (stuk 21).

B. - bij inbreuk op de art. 44 § 1-7°, 64 tweede, derde, vierde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)
 - en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-7°, 66 tweede, derde, vierde en laatste lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen en artikel 54 van het decreet van 12 november 2003 waarbij artikel 192bis in het decreet van 18 mei 1999 wordt ingevoegd waardoor het hoger vermeld besluit met terugwerkende kracht vanaf 9 september 1984 tot 1 mei 2000 wordt opgenomen.

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1° en 6°, 147, 149, 192bis 5° en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002, te hebben uitgevoerd

namelijk door zonder stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als "gebied voor verblijfsrecreatie".

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: vakantieverblijf 5 a 78 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

, geboren te

op wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens: de akte van aankoop verleden op 24/12/1997 geregistreerd op 05/01/1998.

~~~~~

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door zijn raadsman mr. _____ advocaat te _____ s.

1. Gegrondheid van de strafvordering

Beklaagde betwist de hem tenlaste gelegde feiten niet ernstig en deze komen **bewezen** voor uit de stukken van het penaal dossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

2. Straftoemeting

De door de beklaagde gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagde mag zijn individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

Overwegende dat de verscheidene feiten hierboven vermeld sub A en B de uitvoering zijn van één ongeoorloofd besluit; dat zij in zodanig verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten beschouwd worden en dus maar één misdrijf uitmaken, zodat in toepassing van art.65 van het Wetboek van strafrecht, wegens die misdrijven, slechts één straf, namelijk de zwaarste, behoort te worden uitgesproken;

De beklaagde heeft ter terechtzitting uitdrukkelijk de gunst tot **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling gevraagd. Deze maatregel komt de rechtbank niet adquaat voor ter betuigeling van de tenlaste gelegde feiten.

Gelet op de aard der feiten, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de zaak en met alle elementen van het strafdossier en teneinde herhaling van de feiten te voorkomen, komt als strafmaat de hiernavolgende bestraffing passend voor;

3. Nopens de herstellvordering

Het college van Burgemeester en schepenen van _____ heeft, daarin bijgevallen door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering bezorgd waarbij op gemotiveerde wijze werd beslist met betrekking tot de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B een herstelmaatregel te vorderen bestaande in het staken van het permanent bewonen van een weekend verblijf.

Een herstelmaatregel kan enkel worden opgelegd als de wederrechtelijke toestand nog bestaat.

De verdediging legt op de zitting van 21 december 2004 een schrijven voor van [redacted], afdeling bevolking, waaruit blijkt dat beklaagde een adreswijziging heeft gevraagd.

Er is derhalve geen bewijs dat beklaagde permanent woont te [redacted].

De herstellvordering moet dan ook als ongegrond worden afgewezen.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B. 28.12.1950 verv. K.B. 29.7.92 gew. K.B. 23.12.93 gew. K.B. 11.12.01(€); (gerechtskosten)
 Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
 Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 ;
 Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36
 wv 07.02.2003; (opdecimen)
 Strafwetboek, art. 2, 40, 65;
 Wet van 29 juni 1964, art. 8 § 1; gew. W. 10.2.1994; (uitstel)-
 W. 1.8.1985, art. 28, 29; gew. W. 24.12.1993, art. 3 & W. 22.04.03; K.B. 18.12.1986, art. 58; gew. K.B.
 19.12.2003, art. 45 WVV 07.02.2003; (10fr/€10);
 EG Verordening nrs. 1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);
 art. 2, 3, 4, 6, 9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000; KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);
 art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000; KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Zegt dat er geen redenen zijn om de uitspraak van veroordeling in hoofde van de beklaagde [redacted] op te schorten.

Veroordeelt de beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B samen tot een geldboete van HONDERD EURO, met 45 opdecimen verhoogd [= x 5,5], **550,00 euro** bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van één maand.

OVERWEGENDE dat de veroordeelde nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan **TWAALF MAAND** en dat men hopen mag dat hij zich voortaan niet meer zal misdragen, **GELAST** gedurende een termijn van **DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de tegen hem uitgesproken geldboete.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **TIEN EURO**, met 45 opdecimen verhoogd, **€ 55** bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagde éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelde een **vergoeding** op van **€ 25** als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op de som van 60,27 euro;

Wijst de herstellvordering van het college van Burgemeester en schepenen van
en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur af als
ongegrond.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- 11 januari 2005 ---

Aanwezig: -----

Ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
e.a. adjunct-griffier;